

[Jesper Simonsen.]

Konflikter løse ved fredelige Midler. Det kan man ikke se bort fra. De Forpligtelser og Rettigheder, der følger af en saadan Overenskomst, giver i hvert Fald en Stat, der er Medunderskriver, fuld Berettigelse og Adgang til i en hvilken som helst Konflikt at stille sig paa Rettens Grundlag, Ret til at gaa til de Institutioner, hvorigennem internationale Konflikter afgøres, for at faa paakendt den foreliggende Konflikt, det være sig til den mellemfolkelige Domstol i Haag, Voldgiftsretten i Haag, Folkeforbundsraadet, Folkeforbundet, eller hvad det maatte være. Det er de Veje, man har faaet anvist, de Veje staar os aabne, og ved Diskussionen om, hvad vi har at gøre i Konflikttilfælde, vil det være fuldt berettiget, fuldt paa sin Plads — ja, uforsvarligt at gøre andet — i første Række at se paa, hvilke Rettigheder vi har, hvilken Mulighed vi har for at faa Konflikterne løst ad fredelig Vej efter Retssynspunkter fremfor at begynde at slaa paa Sværdet og rasle med Militærbereidskabet.

I Kellogg-Pagten vil man forgæves spejde efter nogen Mulighed for Forpligtelser for Danmark til at optræde krigersk, til at opretholde et Militærvæsen af noget som helst Omfang.

Vi gaar derefter til Folkeforbundspagten.

Ja, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen anerkendte i Virkeligheden, at Forbundspagten hjemler ingen Forpligtelse til at opretholde et Militærvæsen af noget bestemt Omfang. Det ærede Medlem sagde det, man ynder at sige fra Venstres og fra de Konservatives Side, at Artikel 8 forudsætter noget militært Beredskab. Det er ikke rigtigt; den forudsætter et væbnet Beredskab af et eller andet Omfang, men ikke noget militært Beredskab i den Forstand, hvori man opstiller et militært Beredskab i Modsætning til det Beredskab, det foreliggende Lovforslag taler om. Det er jo anerkendt, ogsaa fra Partiet Venstres Side, den Gang vi tiltraadte Folkeforbundet, at Danmark ikke ved at tiltræde Folkeforbundet paatog sig nogen som helst militær Forpligtelse, paatog sig Pligt til at deltage i Magtanvendelse af krigersk Karakter.

Overfor hele denne Tale om Forpligtelse for Danmark til at indrette sig paa at kunne deltage i krigerske Foranstaltninger, Pligten til at opretholde et Militærvæsen af nogen bestemt Karakter, har Venstre jo ogsaa ved tidligere Lejlighed ført andre

Ord. Jeg minder blot om Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal her i Tinget, medens han stod som Statsminister, Udtalelser, som findes i Folketingets Forhandlinger for 1928—29, Sp. 1857. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Ord af disse Udtalelser, der faldt i Tilknytning til Spørgsmaalet om, hvorvidt Danmark havde Forpligtelser af nogen Art paa dette Omraade. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde:

„at der ikke er tillagt Folkeforbundsraadet nogen Myndighed til at fastsætte et Mindstemaal, hvorunder Rustningerne ikke maa indskrænkes. . . Der tænkes ganske selvfølgelig hverken paa Forpligtelser mod Vest eller mod Øst — vi har ingen saadanne Forpligtelser —, men Forpligtelserne overfor os selv, Forpligtelserne overfor Danmark“. Det var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Ord: vi har ingen Forpligtelser hverken mod Vest eller mod Øst, vi har kun Forpligtelser overfor Danmark. Ja, ud fra Forpligtelserne overfor Danmark er de Forslag, der foreligger her, skrevet, ud fra de Forpligtelser, vi har til i paakommende Tilfælde at gøre, hvad der formaas, for at føre Danmark gennem Vanskelighederne, for at naa frem til Løsning af de opstaaede Konflikter gennem fredelige Foranstaltninger, ad fredelig Vej, gennem de dertil anordnede Institutioner. Det er det, der tilsigtes med Lovforslagene, og der er vi jo i fuld Overensstemmelse med en Udtalelse som den, jeg her citerede af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. I Kellogg-Pagten, i Folkeforbundspagten finder man ingen Forpligtelse for Danmark til at opretholde et Militærvæsen af noget bestemt Omfang, finder man ingen Forpligtelse for Danmark til at paatage sig Opgaver af international Karakter, som ligger udenfor de Opgaver, der kan løses, og som man vil løse med det Vagtværn og den Statsmarine, der stilles Forslag om her.

Men saa kommer vi til Haagerkonventionerne, som jo er blevet Yndlingslæsning for Medlemmer af Partiet Venstre og af det konservative Folkeparti. Der mener man at finde Grundlag for Paastanden om, at Danmark skulde have visse Forpligtelser. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen oplyste ærede Medlemmer af dette høje Ting om, hvor de kunde finde Haagerkonventionerne. Ja, det er nu noget af en Misforstaaelse; det er saamænd ikke vanskeligt at faa Adgang til at se, hvad der